

[Axel Sørensen.]

tiltrådt vore tanker om en revision af de ekstraordinære afskrivningsregler for bygninger og inventar, samtidig med at forholdet mellem de mindre og de større jordbrugere bliver udjævnet.

Med hensyn til hustruens underskrift på selvangivelsen er der nu sket det fremskridt, at den selverhvervende hustru får pligt til at underskrive selvangivelsen med en attestations for, at den af hende erhvervede lønindtægt er rigtigt opført. Selvom denne regel først får gyldighed for det næste finansår, idet selvangivelserne allerede er trykt, så betyder det dog et fremskridt.

Jeg beklager, at ønsket om, at indleveringsfristen for selvangivelserne rykkes frem til 15. januar, ikke har kunnet imødekommes. Jeg håber på, at der senere må blive skabt forståelse for nødvendigheden heraf grundet på det store arbejde, som pålægges ligningsmyndighederne ved den foreløbige ansættelse af skatten.

Jeg skal slutte med at sige, at de ændringsforslag udenfor betænkningen, som er stillet af kommunisterne, kan vi ikke stemme for. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen nævnte tilsidst ændringsforslag nr. 6, ifølge hvilket der skal gives særlige nedslag for de arbejdsledige. Dette forhold er der jo taget stilling til i statsskattelovens § 37, et forhold som praktiseres i al almindelighed.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis velvilje overfor det af det samlede udvalg stillede ændringsforslag og anmode om, at man stemmer imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): På den fraværende finansministers vegne skal jeg tillade mig at fremsætte nogle bemærkninger i anledning af, hvad der under denne debat er blevet sagt.

Jeg må have lov til at begynde med at takke de ærede ordførere og det ærede udvalg, som har vist venlighed imod det lovforslag, der her er til behandling. Jeg ved godt, at der af mere end eet parti har måttet vises en betydelig resignation under arbejdet med det, men forholdet er nu engang det, at vi for blot nogle få dage siden måtte gennemføre en meget betydelig forhøjelse af byrderne på den danske befolkning, og det ville under sådanne begivenheder og under det pres, som vor økonomiske stilling i det hele taget lægger på os, selvfølgelig være betænkeligt at foretage forandringer i den gældende lovgiv-

ning, der medførte en betydelig nedsættelse af skatteprovenuet.

Dermed har jeg vel egentlig også sagt det vigtigste af det, jeg kan sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg har dermed sagt, at det ikke er muligt for regeringen at acceptere de ændringsforslag, som han har stillet på sit partis vegne. De betyder allesammen en nedgang i statens skatteindtægter og svarer derfor ikke til landets øjeblikkelige økonomiske situationer krav. Jeg skal dog imødekomme ham, for såvidt som jeg skal gøre nogle bemærkninger til enkelte af de ændringsforslag, han har stillet.

Det er vist ikke nødvendigt at sige meget om ændringsforslaget om forhøjelse af grænsen for forsikringsfradraget. Principielt er jeg ikke uenig med ham. Det Parti, jeg tilhører, har gang på gang under arbejdet på ligningslovene fremført, at en sådan ajourføring ville være begrundet i prisudviklingen. Men jeg vil gerne sige, at under hensyn til den nuværende økonomiske situation er det vist bedst at vente til en lidt senere lejlighed, således som også udvalget har besluttet sig til det.

Det ændringsforslag, som det ærede medlem stiller om ændringer i statsskattelovens § 8, stk. 1—6, der omhandler fradrag for forsørgere og ikke-forsørgere, vil det ikke være muligt for os at acceptere. Det ærede medlem siger, at det er urimeligt at køre med det samme forsørgerfradrag som i 1922. Det ærede medlem har vel dermed overset, at der i udskrivningsloven for 1949—50 blev gennemført forhøjelser af forsørgerfradraget. Hvis man fulgte det ærede medlems forslag her, som kun har relation til statsskatteloven af 10. april 1922, ville denne 70 pct.s forhøjelse, som han stiller forslag om, ikke svare til de satser, som er gældende i udskrivningsloven. Men ganske uanset om han ville erklære sig villig til at lave dette om, sådan at der kom en bestemmelse ud af det, der svarede til den gældende og aktuelle lovgivning, vil jeg sige til ham, at det ville være spildte kræfter, for det ville betyde en nedsættelse i statens indtægter af statsskatten, og det er ikke tilrådeligt på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem har ligeledes stillet forslag vedrørende bestemmelserne om nedslagene for alders- og invaliderentmodtagere, personer over 65 år o. s. v. Det ærede medlems ændringsforslag går ud på, at rentemodtagere, kronisk syge og personer over 65 år skal ansættes til en skattepligtig indtægt af højst 100 kr. Det ville